

Sygn. akt III CZ 10/19

## POSTANOWIENIE

Dnia 19 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

SSN Roman Trzaskowski

w sprawie z powództwa W. K.  
przeciwko [...] Spółdzielni Mieszkaniowej w K.  
o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 19 czerwca 2019 r.,  
zażalenia powoda  
na postanowienie Sądu Okręgowego w K.  
z dnia 4 października 2018 r., sygn. akt II Ca (...),

**oddala zażalenie.**

### UZASADNIENIE

Powód W. K. wniósł o zobowiązanie pozwanej [...] Spółdzielni Mieszkaniowej w K. do złożenia oświadczenia woli o wyrażeniu zgody na sprzedaż napojów alkoholowych z wyłączeniem alkoholi wysokoprocentowych przez O. W. w lokalu użytkowym przy ul. J. w K. Wartość przedmiotu sporu obejmującego tak określone żądanie oznaczył kwotą 12.000,00 zł.

Sąd Rejonowy w K. wyrokiem z dnia 13 czerwca 2017 r. oddalił powództwo a Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 29 marca 2018 r. oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego.

Powód wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego, wskazując, że wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 12.000,00 zł.

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 4 października 2018 r. odrzucił skargę kasacyjną powoda jako niedopuszczalną z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia niższą od przewidzianej w art. 398<sup>2</sup> § 1 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód wniósł o jego uchylenie, zarzucając Sądowi Okręgowemu naruszenie art. 398<sup>2</sup> § 1 k.p.c. w związku z art. 398<sup>1</sup> k.p.c. przez błędną wykładnię pojęcia „sprawy o prawa majątkowe” i mylne uznanie, że roszczenie będące przedmiotem niniejszej sprawy ma charakter majątkowy, podczas gdy nie zmierza do realizacji prawa mającego bezpośredni wpływ na sytuację materialną stron.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalił się pogląd, zgodnie z którym podział praw podmiotowych oraz roszczeń na majątkowe i niemajątkowe odpowiada różnej treści stosunków, których dotyczą i wiążą się z kwestią, czy są one bezpośrednio uwarunkowane ekonomicznym interesem uprawnionego podmiotu. Przyjmuje się, że do praw majątkowych należą w szczególności prawa rzeczowe, wierzytelności opiewające na świadczenia majątkowe, prawa majątkowe małżeńskie oraz istotna część praw kwalifikowanych jako tzw. własność intelektualna. Do praw niemajątkowych zalicza się natomiast prawa osobiste i prawa rodzinne niemajątkowe, stanowiące element stosunków między małżonkami, krewnymi, powinowatymi i przysposobionymi. O majątkowym lub niemajątkowym charakterze sprawy sądowej rozstrzyga jej przedmiot, a mianowicie majątkowy lub niemajątkowy charakter dobra, którego ochrony żąda powód (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 27 lutego 2001 r., V CZ 4/01, OSNC 2001, nr 7 - 8, poz. 124, z dnia 11 lutego 2003 r., V CZ 208/02, nie publ. oraz z dnia 7 stycznia 2014 r., III CZP 100/13, nie publ.). Jeżeli chronione dobro ma wartość ekonomiczną i bezpośrednio wpływa na sferę interesów majątkowych powoda, to sprawa ma charakter majątkowy (por. uchwały Sądu Najwyższego: z dnia 9 grudnia 2005 r., III CZP 111/05, OSNC 2006, Nr 11, poz. 183; z dnia 16 października 2009 r., III CZP 54/09, OSNC 2010, Nr 3, poz. 34; z dnia 17 listopada 2009 r., III CZP 92/09,

OSNC-ZD 2010, Nr 3, poz. 72 oraz z dnia 10 maja 2011 r. - zasada prawna - III CZP 126/10, OSNC 2011, Nr 11, poz. 117, a także postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2018 r., IV CZ 107/17, nie publ.).

Z treści pozwu oraz wyroków zapadłych w sprawie jednoznacznie wynika, że niniejsza sprawa, której przedmiotem jest zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli o wyrażeniu zgody na sprzedaż napojów alkoholowych, a więc prowadzenie działalności handlowej, jest sprawą o charakterze majątkowym.

Zgodnie z art. 398<sup>2</sup> § 1 k.p.c., skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych. Wbrew odmiennemu zapatrywaniu skarżącego, Sąd Okręgowy trafnie uznał, że dopuszczalność wniesionej skargi kasacyjnej podlega ocenie przez wartości przedmiotu zaskarżenia oraz że przesłanka ta nie została spełniona.

Podniesiony w zażaleniu zarzut, oparty na odmiennym - wadliwym - założeniu, nie mógł wywrzeć zamierzonego skutku.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398<sup>14</sup> w związku z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

jw